

διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ ἀπικλιώτης ποσὶ ἀρχο-
ται πνεῖν. πῦ γδ ὑπερ γῆς ἀέρος τῆς νυκτός
ἐξυγρανωμένον, καὶ τῆ γῆ πλῆσισταυτος
διὰ βεβήθη, θεωρεῖν διακρίναν αὐτὸν ὁ ἥλιος,
τὸν καὶ αὐτὸν κενεῖ ποσὸ τοῦ. τὸ δὲ ὑπὸ πῦ
ἡλίου πνευμα αἰατελιωτος ἐν πύθεν, ἀπι-
κλιώτης καλεῖται. λς Διὰ τί ἀγορμήου πῦ
ἡλίου, καὶ αὐξάνεται καὶ πίπτει τὰ πνόμε-
τα; ἢ ὅτι τὸ πνευμα ὄζει, ἢ τοῖ πῦ ἀέρος, ἢ τῦ
αἰαχυθέντος ὑγροῦ κένουσι; αὐτῆ δὲ, ὅταν
μῆ ἐλάττων ἢ, ταχυ κατανάλισκεται ὑπὸ
πῦ ἡλίου. (ὡς οὐ γένεται πνευμα) ὅταν δὲ
πλείων, κενεῖται μᾶλλον τῦ ἡλίου αἰατελιω-
τος. ὁ γδ ἥλιος, ἀρχὴ τῦ κενήσεών ὄζει.

λζ Διὰ τί ὁ ζέφυρος τῆς θείλης πνεῖ; ἢ
ἀπειτα τὰ πνευματα πῦ ἡλίου διαχρόντος
τὸ ὑγρὸν γένεται; τότε γδ συμεστικός, ὅταν ἢ
πῦ θερμῶ δυνάμεις πλῆσιάζη, ἐξάπτε-
ῖ δὲ ζέφυρος ἀρ' ἐσπέρης πνεῖ. εἰκότως
οὐδ τῆς θείλης γένεται, τότε γδ ὁ ἥλιος
εἰς τὸν τόπον αὐτῦ ἀφικνεῖται. καὶ ὁ βο-
ρέας καὶ ὁ νότος διὰ τῦ το πλείσταμς πνεύου-
σιν, ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπὸ τῦ ἐναντιου κροτου-
μένων, καὶ ὀδυρεῖαν ἵκισται δυνάμει δια-
κρίνει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῦ πλάγιου. ὁ μὲν
οὐδ νότος καὶ βορέας, ἐκ τῦ ἐφ' ἐκείτερος τό-
πων τῆ: τῦ ἡλίου φορεῖ πνεύουσι τοῖ ἢ ἄλλοις,
μᾶλλον ἐκ τῦ κατ' ἀντικρύ. λη Πότερον
τὸ πνευμα ὑπὸ πηγῆς πινος φέρεται ὡς πο-
τὸ ὑπερ καὶ ταύτης ἰαῖ ἐστὶ αἰωτέρα αὐτῦ

ἐπεχθώμεν; ἢ οὐ; καὶ πότερον ὑπὸ ἐνός ση-
μείου ἢ ὑπὸ πλείονος τόπου; ἔνια μὲν οὐδ
ὄζει ὁμοια' ἀ καὶ ὅτι τῦ ὑδάτων συμβαίνε-
ται γένεσται. τότε γδ ὑδωρ, ὅταν εἰς τὸ κέταντες
φέρται, εὐάπρον βεῖ, ἢ ὅταν ἐκ τῦ ὅτι πῦ δ' οὐ
καὶ ὁμαλῶ λευμάζει. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πνόμε-
ματα. ὅτι μὲν γδ τοῖς ἀκροῖς καὶ τοῖς ὑψη-
λοῖς, αἰετ ἐκ κενήσει ὁ ἀήρ' ἐκ δὲ τοῖς κοίλοις
ἤρῃμῖ πολλάμεις, καὶ ἀρῃνοα γένεται. ἔτι ὅτι
τοῖς σφόδρα ὑψηλοῖς ὄρεσιν, οὐ γένεται τὰ
πνόμεματα, ὅτι τῦ τῦ ἄθρο, καὶ τοῖς ἄλλοις
τοῖς τοιούτοις. σημεῖον δὲ ἂν γδ αὐ κατελεεί-
πωσιν οἱ τῦ ποστέρος ἔτες δύνοντες, δὲ εἰσε-
στέμ φασε διακρίνοντα τῦ ὑπέρω. θῆλον οὐκ
ὅτι ὡς ποτὸ ὑπὸ πηγῆς πινος, καὶ ἢ τῦ πνόμε-
τος φορεῖ γένεται. εἰς τὸ αὐτο οὐκ ἔτι δυνάμει δίνου-
σιν. διὰ τῦ το οὐκ ὅτι ὑψηλοῖς πῦ το

συμβαίνε. ὁμοίως δὲ αὐ καὶ ὅτι πῦ ὑδάτων εἴη. οὐτε γδ ὑπερ λάβρον, οὐτε πνευμα ἐξέμισον
τοῖς ὑψηλοῖς φερίνε γένεσται. λθ Διὰ τί πινος τῦ μὲν ἴσως πινέοντος, ἢ ἐλάττω κενεῖται γί-
νετ i

Subsolanus quoque ob eam rem maas
spirare incipit: aerem enim qui supra ter-
rā sublimis impendens nocte humefactus
solo sui pōderis ratione appropinquare,
Sol manē discernens proximum sibi exci-
tat primum: qui autē ex sole oriēte spirat,
Subsolanus hic appellatus est. 36 Cur So-
le se attollente, spiritus & sternuntur, &
augētur? An quia spiritus vel aeris, vel re-
dundantis humoris commotio est: quæ ve-
cūm parua est, compendio à Sole consu-
mitur, itaque nullus spiritus inde existit:
ita cūm magna est, Solis exortu amplior
redditur. Sol enim author, & parēs motuū
est. 37 Cur Faunius horis postmeridia-
nis spirare solet? An quod spiritus omnes
Sole humarē diffundente proueniunt: hu-
mor enim qui antehac cōcrescebat, tabe-
scit, cūm vis caloris in propinquo est. Ita-
spiritum mouet: atque Faunius de occa-
su spirat. Rectē igitur postmeridianis exo-
ritur: tūc enim Sol eius ad locum accedit.

38 Cur Aquilo, & Auster sæpissimē spi-
rant? An quia contrarium à suo contrario,
è directo scilicet oppugnatū minimē edu-
rare potest, sed ex latere potius aduer-
sam vim tolerat: Auster verō & Aquilo
ex cursus Solis lateribus spirant, ceteri ad-
uerſi potius occurrunt. 39 Virum spiritus
fonte quodam emergat, quemadmodū a-
qua, supra quem fontem efferri nequeat,
an non? & utrum vno ex puncto, an ex lo-
co profuata ampliori? Sunt certē nonnulli
in aere, quæ vel in aqua accidere pa-
ri ratione videmus: quippe cūm aqua per
prona ocus fluat, quàm cūm in planis, at-
que æqualibus stagnat: hoc enim & spiritus
faciūt. Nam locis editis, atque excelsis
aer affidue mouetur: causis è contrario sæ-
pe quiescit, & consulescit. Adhæc, super
excelsissimos montes spiritus nulli exci-
tantur, vt super Athon, ac reliquos gene-
ris eiusdē. Indiciū, quod quæ reliquerint,
qui anno superiori sacrificarūt posteriori
incorrupta cōperire affirmāt. Constat igitur,
spiritus quoq. prolotionē veluti ex fō-
te quodā acitari, super quē nihil præterea
effertesse potest: Vnde sic, vt locis excelsis,
quod modō diximus, accidat: quod idē
datum etiam aquæ putauerim. Nec enim
aquam vehementem, nec spiritum rapi-
dum locis excelsis fieri nouimus.

40 Cur Austro spirante cæruleum mare